

vonnis

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel
Zittingsplaats Den Haag

zaaknummer / rolnummer: C/09/466731 / HA ZA 14-633

Vonnis in incident van 26 november 2014

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
VAN CAEM SPORTS B.V.,
gevestigd te Leiden,
eiseres in de hoofdzaak,
verweerster in het incident,
advocaat mr. J.P. Heering te Den Haag,

tegen

de rechtspersoon naar Frans recht
SMATT S.A.R.L.,
gevestigd te Aubagne, Frankrijk,
gedaagde in de hoofdzaak,
eiseres in het incident,
advocaat mr. J.F.M.J. Mathijssen te Amsterdam.

Partijen zullen hierna VCS en Smatt genoemd worden.

De procedure wordt voor VCS behandeld door mr. M.A. Overman te Rotterdam.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- de dagvaarding van 7 april 2014 met producties;
- de incidentele conclusie tot oproeping in vrijwaring van 1 oktober 2014 van SMATT
- de incidentele conclusie van antwoord van 15 oktober 2014.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald in het incident.

2. De vorderingen en grondslagen in de hoofdzaak

2.1. Bij vonnis van 26 maart 2014 tussen Converse Inc. en All Star C.V. (verder: Converse) enerzijds en (onder andere) Van Caem anderzijds, waarvan de inhoud onder 2 en 3 hier wordt overgenomen en welk vonnis is gehecht aan dit vonnis, is VCS toegestaan onder meer SMATT in vrijwaring op te roepen tegen de terechtzitting van 28 mei 2014. VCS stelt dat zij de in dat vonnis bedoelde schoenen heeft afgenomen van EN-S te Monaco

en dat EN-S op haar beurt heeft afgenomen van SMATT. VCS meent dat zij heeft mogen vertrouwen op garantieverklaringen die door SMATT zijn afgegeven ten aanzien van – kort gezegd – de vrije verhandelbaarheid van de schoenen in de EER en dat zij terzake een eigen recht jegens SMATT heeft. VCS vordert op die grond, zakelijk weergegeven, veroordeling van SMATT tot betaling aan VCS van datgene waartoe VCS in de procedure tegen Converse mocht worden veroordeeld.

3. De vordering in het incident en het verweer

3.1. SMATT stelt dat zij de goederen op haar beurt heeft ingekocht bij DIESEEL AG, gevestigd te Adliswil, Zwitserland (verder: Diseel) en Fairview Sports Trading Ltd, gevestigd te Dublin, Ierland (verder: Fairview), en dat door deze partijen zou zijn toegezegd, althans gepretendeerd, dat het originele Converse producten betreft die vrij te verhandelen zijn binnen de EER. SMATT vordert dat haar op haar beurt wordt toegestaan Diseel en Fairview in ondervrijwaring op te roepen, kosten rechtens.

3.2. VCS verzet zich, op voorwaarde dat SMATT wordt veroordeeld in de kosten van dit incident en dat de procedure SMATT – Diseel zal worden gevoegd met de procedure van Converse tegen VCS, niet tegen oproeping in ondervrijwaring van Diseel, maar wel tegen oproeping van Fairview. Haar bezwaar tegen toewijzing komt er, naar de rechtbank begrijpt, op neer dat zij bestrijdt dat de betreffende schoenen (deels) door Fairview zijn geleverd en dat door Fairview garanties zouden zijn gegeven als door SMATT bedoeld.

4. De beoordeling in het incident

4.1. Deze rechtbank is in de hoofdzaak internationaal bevoegd reeds omdat SMATT in de procedure is verschenen en de bevoegdheid niet heeft bestreden (artikel 24 EEX-Vo¹). Derhalve bestaat tevens bevoegdheid te beslissen op de onderhavige incidentele vordering.

4.2. Een vordering tot oproeping van een derde in vrijwaring is in beginsel toewijsbaar indien een partij krachtens een rechtsverhouding met een derde de gevolgen van een veroordeling in de hoofdzaak op die derde kan verhalen. SMATT heeft gemotiveerd gesteld dat en waarom dit het geval is. Of zij deze stellingen jegens de in vrijwaring op te roepen partijen hard kan maken, dient in de vrijwaringsprocedure te worden onderzocht.

4.3. Voor de beoordeling van dit incident zijn de door VCS geuite twijfels dus niet van belang, tenzij al nu zou moeten worden aangenomen dat de stellingen van SMATT in de vrijwaringsprocedure zullen worden verworpen. Dat doet zich echter niet voor, temeer niet nu die stellingen door Fairview en Diseel mogelijk niet zullen worden weersproken.

4.4. Het incidenteel gevorderde dient derhalve te worden toegewezen. VCS wordt als de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld in de kosten van het incident, met toepassing van het liquidatietarief te begroten op € 452.

¹ Verordening (EG) 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheden, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

4.5. De onderhavige hoofdprocedure is bij vonnis van heden in de procedure met zaakrolnummer C/09/454667 / HA ZA 13-1291 tussen Converse en VCS met die procedure gevoegd. Gelet daarop wordt de hoofdprocedure verwezen naar de rol van 4 maart 2015 om tezamen met de procedure tussen Converse en VCS te worden voortgezet. De vrijwaringsprocedure zal worden verwezen naar de rol van 21 januari 2014 waar Diseel en Fairview zich kunnen stellen, waarna de vrijwaringsprocedure zes weken wordt aangehouden voor de conclusie van antwoord van Diseel en Fairview. Diseel en Fairview kunnen aldus op dezelfde datum antwoorden als SMATT.

5. De beslissing

De rechtbank:

in het incident

5.1. staat toe dat Diseel en Fairview worden gedagvaard tegen de terechtzitting van **21 januari 2015**;

5.2. veroordeelt VCS in de kosten van het incident, aan de zijde van SMATT tot dit vonnis begroot op € 452;

in de hoofdzaak

5.3. verwijst de zaak naar de rol van **4 maart 2015** voor conclusie van antwoord van SMATT;

5.4. houdt iedere verdere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.G.J. de Heij en in het openbaar uitgesproken op 26 november 2014.